

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/002 Mo

in de klacht nr. 2005.1139 (035.05)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft op 28 februari 2003 een bij verzekeraar casco en w.a. verzekerde auto ingeruild voor een andere auto. Premiebetaling geschiedde door middel van automatische incasso.

In maart 2004 is de auto van klager gestolen. Klager heeft de schade bij verzekeraar geclaimd. Verzekeraar heeft geweigerd tot schadevergoeding over te gaan in verband met de premieachterstand die was ontstaan toen er in december 2003 geen betalingen via de automatische machtiging van de bankrekening van klager konden worden afgeschreven en ook de premie voor de maanden januari en februari 2004 door klager niet werd betaald.

De toepasselijke verzekeringsvoorwaarden luiden, voor zover thans van belang: '5.1 Premiebetaling

a Verzekeringnemer is verplicht de premie, kosten (eenmalig) en assurantiebelaasting bij vooruitbetaling te voldoen.

b Als verzekeringnemer het verschuldigde bedrag niet heeft betaald binnen 30 dagen na het eerste betalingsverzoek, eindigt de dekking op de eerste dag van de periode waarover het verschuldigde betaald dient te worden (...)'.

De klacht

Verzekeraar heeft ten onrechte geweigerd de diefstalschade te vergoeden. Klager heeft verzekeraar in kennis gesteld van zijn verhuizing in november 2002 door het verzenden van twee verhuisberichten. Van klager kon niet worden verlangd dat hij deze verhuisberichten aangetekend verstuurde. Klager mocht er bovendien vanuit gaan dat de verhuisberichten verzekeraar hadden bereikt.

In december 2003 is het salaris van klager naar een verkeerde bankrekening overgemaakt met als gevolg dat de automatische incasso niet werd uitgevoerd. Er is toen een relatief geringe premieachterstand (€ 186,93) ontstaan.

De door verzekeraar verstuurd betalingsherinneringen zijn naar het oude adres van klager verzonden en hebben klager niet bereikt. Klager was derhalve niet op de hoogte van de ontstane premieachterstand. Als verzekeraar klager telefonisch

2006/002 Mo

op de premieachterstand had gewezen, dan zou klager alle ellende bespaard zijn gebleven.

Het standpunt van verzekeraar

De premie voor de maand december 2003 is door klager niet betaald. Verzekeraar heeft klager daarop gewezen door het toezenden van een nota gedateerd 8 december 2003. Op 1 en 15 februari 2004 heeft verzekeraar klager ook betalingsherinneringen gezonden. Ook de premie voor de maanden januari en februari 2004 werd door klager niet betaald. Op 4 maart 2004 heeft verzekeraar klager vervolgens per aangetekende brief een herinnering gezonden die betrekking had op het op dat moment in totaal verschuldigde premiebedrag – drie maandtermijnen – ad EUR 186,03. De wanbetaling van klager heeft geleid tot opschorting van de dekking. Dat opschorting de consequentie is van wanbetaling staat vermeld op de door verzekeraar aan klager verzonden betalingsherinneringen. Deze vermelding is ook in overeenstemming met artikel 5.1 onder b. van de toepasselijke algemene voorwaarden.

Door het verval van dekking rust op verzekeraar geen betalingsverplichting in verband met de schade ontstaan door de diefstal van klagers auto op 8 of 9 maart 2004.

Verzekeraar was niet op de hoogte van klagers verhuizing en had dat ook niet kunnen zijn. Klager heeft niet voldoende aangetoond dat hij pogingen in het werk heeft gesteld om verzekeraar te informeren over zijn verhuizing. Ook later heeft klager onvoldoende moeite gedaan om verzekeraar van die verhuizing op de hoogte te brengen. In dat verband is illustratief dat hij na aankoop van zijn auto op 28 februari 2003 een nieuwe groene kaart heeft ontvangen waarop zijn oude adres nog stond vermeld. Aan de hand van de groene kaart had klager kunnen en moeten vaststellen dat verzekeraar slechts beschikte over zijn oude adresgegevens.

Ook wist klager dat de automatische incasso door middel waarvan hij de verschuldigde premie aan verzekeraar betaalde was stopgezet. Dit had voor hem aanleiding moeten zijn het nodige te ondernemen om aan zijn verplichting tot premiebetaling te voldoen. De opschorting van de dekking en daarmee het verval van het recht op vergoeding van de diefstalschade heeft klager dan ook aan eigen nalatigheid te wijten.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. Klager verwijt verzekeraar dat hij de betalingsherinneringen betreffende de ontstane premieachterstand aan klagers oude adres heeft verzonden, terwijl klager tweemaal een adreswijziging aan verzekeraar heeft verzonden. Verzekeraar heeft hiertegenover aangevoerd dat hij nimmer van klager een adreswijziging heeft ontvangen.
2. Met verzekeraar is de Raad van oordeel dat klager met de door hem overgelegde stukken niet voldoende heeft aangetoond dat hij verzekeraar heeft geïnformeerd over zijn verhuizing. Verdedigbaar is voorts het standpunt van verzekeraar dat klager ook na zijn verhuizing onvoldoende moeite heeft gedaan om verzekeraar alsnog van zijn verhuizing op de hoogte te brengen. Immers, hoewel klager na de mutatie op 28 februari 2003 door de inruil van zijn auto nog een groene kaart van verzekeraar heeft

2006/002 Mo

ontvangen waarop zijn oude adres stond, heeft klager hierin geen aanleiding gezien verzekeraar te informeren over zijn juiste adres. Met de aan de Raad overgelegde stukken heeft verzekeraar voldoende aangetoond dat hij tijdig herinneringsbrieven - waarin onmiskenbaar duidelijk wordt gewezen op de gevolgen van het niet tijdig betalen van de premie - heeft verstuurd aan het laatste bij hem bekende adres van klager.

3. Voorts acht de Raad verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat klager onvoldoende zich ervan heeft vergewist of de premies tijdig aan verzekeraar werden betaald, nu klager, naar hij zelf ook heeft erkend, wist dat de automatische incasso door middel waarvan hij de premie betaalde, was stopgezet, maar geen verdere actie heeft ondernomen om er voor zorg te dragen dat de premies toch tijdig werden voldaan. De Raad acht bovendien niet in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf het feit dat verzekeraar – toen zijn betalingsherinneringen onbeantwoord bleven - klager niet telefonisch op de premieachterstand heeft gewezen.

4. Verzekeraar heeft dan ook door met een beroep op het onder Inleiding vermelde artikel 5.1 onder b vergoeding van de diefstalschade te weigeren de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 januari 2006 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)